

Matt.7,15-21

Jer.23,16-24

8.s.e.trin, den 11.8.19
Ølgod Valgmenighed
392 band 435 390 29

Der er et gammelt ordsprog, som siger: *Hvor Gud bygger en kirke, bygger Djævelen en kro.* Det er faktisk et meget gammelt ordsprog. Luther bruger det i begyndelsen af en prædiken over denne tekst fra 1534.

Når vi bruger ordsproget *Hvor Gud bygger en kirke, bygger Djævelen en kro*, så udtrykker det, at der er en modsætning mellem det, som Gud ønsker og det, som Djævelen ønsker. De kæmper begge om vores opmærksomhed og ønsker at få os i tale.

Og det er bestemt ikke kun gennem bygninger, Gud og djævelen udkæmper kampen om os mennesker.

Jesus advarer os mod falske lærere. Det kan være dem, der taler, så det lyder rigtigt og så mange følger dem, men dybest set er det vildledning og ikke sand vejledning.

Begrebet falske profeter er ikke et nyt begreb. Det var heller ikke Jesus, der fandt på det. Det kendes langt tilbage i Israels tid.

Moses advarede folket om, at de skulle komme nogle, som skulle få israelitterne til at vende sig fra Gud Herren til de omkringliggende folks guder.

Når vi læser Israels historie, hører vi gang på gang om, at de lyttede til naboerne. Der var ba'alprofeter og asjeraprofeter og man dyrkede deres guder, Ba'al og Asjera, og man ofrede til dem på højene. Det blev man ved med langt op igennem Israels historie. Israelitterne lyttede til dem, der bad deres guder om vand til afgrøderne på markerne og om godt vejr, når det var høst.

Moses sagde, at man kunne kende de falske profeter på to ting (5 Mos 13,2-4a):

1. om deres forudsigelser gik i opfyldelse
2. og om de førte bort folket bort fra Gud.

Det var ikke nok at se på, om en forudsigelse gik i opfyldelse. Der kunne alligevel være tale om en falsk profet. Det var også en falsk vejleder, hvis han med sin forkyndelse førte folk bort fra den sande Gud.

Vi har i begyndelsen af gudstjenesten hørt profeten Jeremias, som hele livet var i en kamp mod de profeter, som ikke prædikede Guds ord men deres egne ord og tanker. De stod ikke i Herrens fortrolige råd, som det hed i den gamle oversættelse.

På Jeremias' tid var det typisk, at de falske profeter sagde, at alt nok skulle gå godt. Gud ville gribe ind med sin frelse. Der er fred og ingen fare, selv om folket levede et uretfærdigt liv, der var præget af deres onde gerninger.

Der er også i dag forkyndere, meningsdannere og præster, som prædiker et budskab, som ikke kommer fra Gud.

Der er præster, der ønsker at ændre dåbsritualet, fordi det taler om, at vi i dåben bliver Guds børn. De vil hellere tale om, at vi alle er Guds børn.

Der er både biskopper og præster, som lægger mere vægt på, hvad flertallet ønsker, end hvad Bibelen siger.

Somme tider er det så let at gennemskue, at vi ikke kan forstå, hvorfor der er mennesker, der lader sig overbevise af dem og deres tanker.

Andre gange er det meget mere vanskeligt at skelne det falske fra det sande.

Jesus siger, at de, der leder vild, kommer i fåreklæder. Det siger noget om, at det vil være svært at kende dem.

I Det gamle Testamente hører vi, at profeterne ofte gik i særlige klæder. Profeten Elias bar en lodden kappe. Og fra hans tid blev det nærmest et billede på, at man var profet, hvis

man bar en lodden kappe.

De, der læser efter bibelselskabets læseplan har i denne uge (i Hebr. 11,37) læst om de GT-lige profeter, der gik omkring i fåreskind og gedehuder.

Men man kunne også opleve, at der var nogen, der bar en lodden kappe, som slet ikke var profet.

Jesus giver - ligesom Moses - i dag to regler, som vi skal bruge for at afsløre de falske profeter.

Den første regel er, at vi ikke skal lade os bedrage af deres fåreklæder.

Der er normalt ingen, der kommer til os og siger: *Vi vil føre jer bort fra Gud. Vi er falske profeter. Vi skal nok lære jer noget, som er imod Bibelens lære.* Deres budskab ser umiddelbart ægte ud.

Vi kan møde andre religioner og missionærer fra islam, buddhisme, Jehovas Vidner, ateister og meget mere. De er forholdsvis lette at afsløre. De falske profeter ser ud til at sige og mene det rigtige, men er alligevel i stand til at lede folk vild.

Der fortælles, at konger og kejsere i gamle dage havde ansat folk til at afsløre falske mønter. Hvordan lærte disse folk at se forskel på ægte og falske mønter? Jo, de fik en lang række ægte mønter, som de skulle studere på alle måder. De skulle se på dem, mærke på dem. Høre, hvordan det lød, når de slog på dem. De skulle dag efter dag, uge efter uge, måned efter måned studere de ægte mønter.

Når de havde lært de ægte mønter at kende, kunne de begynde at afsløre de falske mønter. Nu kunne de se eller høre, at farven eller lyden eller vægten ikke var den rette. De kunne afsløre de uægte mønter, når de havde lært de ægte mønter at kende.

Hvordan lærer vi så at kende forskel på de falske profeter i fåreklæder og den sande hyrde og forkynder? Det gør vi ved at se på deres lære og sammenligne den med det, vi ved fra Bibelen. Vi skal se på den ægte lære i stedet for at koncentrere os om det falske.

Luther siger i en prædiken over vores tekst, at enhver from og flittig kristen vil kunne afsløre den falske lære, når han kender sin katekismus, De 10 Bud, Fadervor, Trosbekendelsen og Jesu ord om dåben og nadveren.

Det er det, som Grundtvig kalder for den kristne børnelærdom. Det er det, der skal være grundlaget for vort kristenliv. Når vi holder os til *De 10 Bud, Fadervor, Trosbekendelsen og Jesu ord om dåben og nadveren*, vil vi kunne høre om det er sandhed eller løgn, der bliver forkyndt.

Den første regel er altså, at det ikke er nok, at det er gode ord

- at der er tale om et rigtigt embede

- eller at personen lever et pænt og godt liv.

Den anden regel er, at vi skal kende dem, der leder vild, på deres frugter. Bærer de i det hele taget frugter?

Man kunne ikke drømme om at gå hen til en tjørn eller tornebusk for at plukke vindruer eller figner, pærer eller æbler. Det siger sig selv.

De rette frugter er, at de gør min himmelske faders vilje, siger Jesus.

Det er oplagt, at det at gøre faderens vilje er at holde De 10 Bud og vise faderen lydighed. Problemet er bare, at ingen af os er i stand til det på tilstrækkelig god måde. Det kan derfor ikke være alene være det, Jesus tænker på.

Luther siger, at Jesus lærer os, hvad faderens vilje er i Joh 6,40: *For min faders vilje er, at enhver, som ser Sønnen og tror på ham, skal have evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag.*

Det er det løfte, som gælder for os alle: *den, som ser Sønnen og tror på ham, skal have evigt liv!*

Det er det løfte, som må ligge til grund for al sand forkyndelse. Det er her, vi finder frelsen - ved troen på Jesus Kristus.

Vi modtager denne frelse, når Helligånden gør sin gerning i os. Derfor er der en god grund til at lovprise både faderen, sønnen og Helligånden, som vi gør det igennem 2 af vore salmer i dag - den vi sang før prædikenen og den sidste salme.

Der er flere steder, man i dag fejrer 450-året for den første danske salmebog, som var med til at synge reformationen og dermed også evangeliet ind i det danske folk.

Der er gamle salmer - Aleneste Gud i Himmerig har rødder helt tilbage til det 2. Århundrede, kan vi læse under salmen. Den har vist sin holdbarhed igennem næsten 2000 år.

Vi har også nye salmer. Vi skal slutte med en af dem. *Spænd over os dit himmelsejl* er skrevet i 1988 - og selv om den er godt 30 år gammel, er den jo relativ ny.

Den sender os ud i hverdagen med ønsket om, at Faderen vil spænde sit himmelsejl over os og beskytte os - også mod falsk lærdom, som vi kan møde forskellige steder.

Den lovpriser Jesus Kristus, som giver os livets vand. Det hedder: Vi finder ikke kilden selv, så hold os fast på drømmen. Det betyder ikke, at talen om forløsningen i Jesus Kristus er noget usikkert som en drøm, der forsvinder. Nej, jeg tror, det giver god mening at tænke på, hvordan Gud åbenbarede sig selv for profeterne - nemlig gennem drømme og åbenbaringer.

Vi beder Jesus holde os fast på den åbenbaring, som vi finder i ordet om, at han er livets kilde, som får os blinde til at se, hvem han er.

Det gør han gennem Helligånden, som skaber troen i os og giver os mod til at leve i et fællesskab med Gud og med hinanden.

Lad os holde fast ved ham, som kan give os troen og holde os fast i den.

Amen